

Ei ketään

Moi oon 14v tyttö. Asun tosi pienel paikkakunnalla, joten mun luokka on ollu lähes sama 1.lk saakka. Mua on syrjitty iha 1.luokast lähtien, ei se tuntunu nii pahalle iha ykkösen alussa, mut kaikki muuttuu 12.10.2010 ku mun

äiti sairastu vakavasti ja äkillisesti eihän sen ikäinen mitään tajua, mut ainoo tieto oli vaa se et äiti todennäköisest kuolis. Sitä sit mietin yksin, iskä oli ihan sekasin sillä hetkellä eikä oikeestaan huomioinu mua. No seuraavan päivän oli koulua, menin sinne aika ahistuneena sanoi siintä mun sen aikaselle kaverille, no eihä menny kauaa ku koko luokka ties. Siit alko tosi paha kiusaaminen et -"sun äitisi kuolee". No sitä kesti viikko ja ne lopetti sen onneks, mulla sairastu samana vuonna kaks tosi läheistä ihmistä syöpään.

Kakkos luokka meni ihan mukavasti, oli muutamii kavereita. Koko luokal alko kaikki kaverit rupes puhuu paskaa selän takana muille, no eipä mulla oo sen jälkee oikein oo ollu kavereita. Sinä kohtaa mun vanhemmat rupes ottaa kouluun yhteyttä et -"miks mein lapsi on aina yksin kaikki välkät ja että ovia paiskitaan häntä päin". Ei opettajat koskaan mitään sanonu siihen.

Mennää nyt vaan tähän ylä-asteelle 7.lk no olin aina kaikki välkät yksin. Sit pääsin yhteen porukkaan, oli siin ihan mukavaa mut jossain kohtaa marraskuuta siinä porukassa ruvettiin kiusaamaan puhumalla paskaa päin naamaa ja lyömällä. Oli siin porukassa niitäkin ketkä ei ollu ilkeitä. Kaks muuta tyttöö siin porukassa rupes puuttuu siihen tilanteeseen ja kertoa mun luokanvalvojalle siintä. Samaan aikaan mun mummo, ainoo tuki ja turva, kuoli syöpään. Tuntu sille et ei oo ketään eikä mitään. Rupesin viilenee ja suunnittelee itsemurhaa. Mun vanhemmat puuttuu tilanteeseen kai ajoissa sillo. Pääsin sairaalakouluu ku en käyny enää normaalis koulus. Sain sieltä uusii kavereita ja näin se vähä laajens maailmaa taas mulla.

Nyt syksyllä alko kasi luokka ja sama on taas alkanu mitä oli seiskalla. Pahin kiusaaja siirrettiin mun kanssa samalle luokalle normaalis koulus ja kaikki muutamat kaverit alko syrjimään mua. No eihän se tietenkään riittäny mun ukki ja vaari kuoli molemmat kahden viikon sisällä toisistaan. Ei mulla oo koskaan ollu ketään ku oon perheen ainoo lapsi. Itsemurhasuunnitelmat ja viiltely on vaan lisääntyny. Mun ainoo "harrastus" on enää viiltely. Mun vanhemmat on jo tosi kyllästyneitä eikä niitä oikein kiinnosta.

Source URL: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2017/ei-ketaan>